

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/625/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614203590
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614203590.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa: A.. spol. s r. o. , so sídlom L., Y. XXX/XX, W.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. W. X., advokátkou so sídlom J., X. XX, proti odporkyňi S. E., bytom J., T. XXX/XX, o zaplatenie sumy 339,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 19. marca 2015, č. k. 5C/42/2015-68 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie 339,64 eur s príslušenstvom. Odporkyňi náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s. a odporkyňa uzavreli zmluvu o kreditnej karte zo dňa 27.11.2006, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa D. a.s. uzavrela s odporkyňou zmluvu o kreditnej karte na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý úverový rámec 663,87 eur /20000 Sk/, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v minimálnych mesačných splátkach, ktorých výška a splatnosť nie je v zmluve uvedená, nie je v nej uvedená ani konečná splatnosť úveru. K predmetnej zmluve bol uzavretý Dodatok k zmluve o kreditnej karte. V zmluve absentujú zákonom stanovené náležitosti úveru a to výška, počet platností jednotlivých splátok, konečná splatnosť úveru, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 4 ods.2 písm. g/,i/ a k/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle § 4 ods.3 zákona je poskytnutý úver v zmysle § 4 ods.3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočností, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporcu založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa

a spotrebiteľských zmlúv). Úverová zmluva predstavuje tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej úverových podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/, i/ a k/, zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. nespĺňa zákonom stanovené náležitosti v opačnom prípade je v zmysle § 4 ods.3 citovaného zákona poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov, preto navrhovateľ má právo len na vydanie bezdôvodného obohatenia pokiaľ takéto bezdôvodné obohatenie vzniklo. V danom prípade právny predchodca navrhovateľa ku dňu 30.06.2011 odstúpil od zmluvy, teda zmluva sa od začiatku zrušila v zmysle § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka a navrhovateľovi vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia je dvojročná v zmysle § 107 občianskeho zákonníka a začala plynúť od 01.07.2011 a uplynula dňa 01.07.2013, pričom žalobný návrh bol podaný na tunajšom súde dňa 11.06.2014, teda nepochybne po zákonom stanovenej lehote. Námietka premlčania vznesená odporkyňou na pojednávaní je dôvodná, pričom súd prihliada podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o spotrebiteľských úveroch k premlčaniu aj s úradnej povinnosti ex offa bez ohľadu na to, či odporkyňa ako spotrebiteľ túto námietku vzniesla alebo nie. Súd preto návrh navrhovateľa ako premlčaný v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p v spojení s § 151 ods. 1 a ods. 2 O.s.p podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, preto by jej patrila náhrada trov konania. Súd jej však náhradu trov konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že zo strany právneho predchodcu navrhovateľa bola Zmluva o kreditnej karte ukončená odstúpením od zmluvy ku dňu 30.06.2011 v súlade s ustanovením bodu 10.3 písm. b/ a f/ Obchodných podmienok pre kreditné karty, podľa ktorých odstúpením od zmluvy o kreditnej karte nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky a po odstúpení od zmluvy si zmluvné strany nebudú vracat' plnenia poskytnuté do odstúpenia. Do 15 dní odo dňa odstúpenia od zmluvy o kreditnej karte je každá strana povinná splatiť druhej strane všetky nesplatené pohľadávky, ktoré vznikli do odstúpenia. Mal za to, že k zrušeniu zmluvy teda nedošlo od počiatku a nárok navrhovateľa na vrátenie dlžnej pohľadávky zo zmluvy o kreditnej karte nie je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pre vymáhanie pohľadávky navrhovateľa platí všeobecná štvorročná premlčacia doba. Na túto premlčaciu dobu nemá vplyv ani zmena právnej úpravy /§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka/ účinná od 13.06.2014, nakoľko žalobný návrh bol podaný dňa 11.06.2014, teda pred jej účinnosťou. Navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že odporcovi uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 339,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 54,92 eur vyčísleným ku dňu postúpenia pohľadávky a úrokom vo výške 5% ročne zo sumy 339,64 eur od 28.09.2013 do zaplatenia a trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia vo výške 83,04 eur, alebo by rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadрила.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa svoje zamietajúce rozhodnutie založil na právnom názore, že právny predchodca navrhovateľa ku dňu 30.06.2011 odstúpil od zmluvy, teda zmluva sa od začiatku zrušila v zmysle § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka a navrhovateľovi vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia je dvojročná v zmysle § 107 občianskeho zákonníka a začala plynúť od 01.07.2011 a uplynula dňa 01.07.2013, pričom žalobný návrh bol podaný na tunajšom súde dňa 11.06.2014, teda nepochybne po zákonom stanovenej lehote. Námietka premlčania vznesená odporkyňou na pojednávaní je dôvodná, pričom súd prihliada podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o spotrebiteľských úveroch k premlčaniu aj s úradnej povinnosti ex offa bez ohľadu na to, či odporkyňa ako spotrebiteľ túto námietku vzniesla alebo nie. Súd preto návrh navrhovateľa ako premlčaný v celom rozsahu zamietol.

Odvolací súd tento právny názor súdu prvého stupňa považuje za správny a v celom rozsahu sa stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p.. K odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

V predmetnej právnej veci si navrhovateľ ako postupník uplatnil voči odporkyni pohľadávku zo zmluvy o kreditnej karte, ktorú medzi sebou uzatvorili dňa 27.11.2006. D. sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník. Na posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľa bolo potrebné v prvom rade ustáliť charakter predmetnej úverovej zmluvy z hľadiska spotrebiteľského práva. Je nepochybné, že predmetná zmluva je podľa svojho obsahu zmluvou o úvere, teda ide o tzv. absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka. To však na druhej strane nevylučuje možnosť, že svojím charakterom ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu, teda zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti so spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá nekoná ako obchodník. Súd prvého stupňa túto otázku charakteru predmetnej zmluvy o úvere správne posudzoval podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou a aplikáciou tohto právneho predpisu dospel k správne právnemu záveru, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou.

V ďalšom je potom potrebné uviesť, že súd prvého stupňa na otázku odstúpenia od zmluvy a premlčania uplatneného práva navrhovateľa správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o odstúpení od zmluvy a o premlčaní. Keďže je nepochybné, že v danej veci je záväzkový vzťah medzi účastníkmi vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, keď bol založený spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, neobstojí námietka navrhovateľa, že otázku odstúpenia od zmluvy a premlčania jeho práv ako veriteľa z tejto zmluvy je potrebné posudzovať podľa Obchodného zákonníka. Kľúčový význam pre posúdenie predmetnej právnej veci má pritom ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Toto zákonné ustanovenie je potrebné vykladať tak, že pri posudzovaní vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou /teda aj zmluvy o úvere/ je potrebné aplikovať tie ustanovenia právnych predpisov, ktoré sú pre spotrebiteľa z hľadiska ochrany jeho práv výhodnejšie. Je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva /ako je to napríklad aj v prípade premlčania/ je dôvodné aplikovať občianskoprávnu úpravu a nie podnikateľské právo /Obchodný zákonník/. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah predstavuje zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Preto aj odstúpenie od zmluvy a premlčanie práva veriteľa zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje pre spotrebiteľa výhodnejšiu úpravu oproti úprave Obchodného zákonníka.

S odvolacou námietkou navrhovateľa, že odstúpením od zmluvy v danom prípade nedošlo k zrušeniu zmluvy s poukazom na bod 10.3.písm. b/ a f/ Obchodných podmienok pre kreditné karty sa odvolací súd nestotožňuje. Z ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené inak alebo účastníkmi dohodnuté inak. To, že si účastníci dohodli, že „odstúpením od zmluvy o kreditnej karte nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky, a že po odstúpení od zmluvy si zmluvné strany nebudú vracat' plnenia poskytnuté do odstúpenia a do 15 dní odo dňa odstúpenia od zmluvy o kreditnej karte je každá zo zmluvných strán povinná splatiť druhej zmluvnej strane všetky nesplatené pohľadávky, ktoré vznikli do odstúpenia“, neznamená, že k zrušeniu zmluvy v dôsledku odstúpenia nedošlo. Inštitút odstúpenia má vždy za následok zrušenie zmluvy a následne na plnenie zo zrušenej zmluvy sa vždy použije ohľadne otázky premlčanie ust. § 107 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení.

Právne posúdenie veci súdom prvého stupňa bolo teda správne aj ohľadne odstúpenia od zmluvy a ohľadne premlčania nároku navrhovateľa.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. nepriznal, nakoľko odporkyňa si túto náhradu trov neuplatnila podľa § 151 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.